

शिंप्रा f. du. the cheeks or those parts of a helmet that cover them.
 शिंप्रिणीवन् & शिंप्रिन् a. = शिंप्रवन्.
 शिंप्रा f. a fibrous or thin root; a lash with a rod.
 शिम्बि m. N. of a king, pl. his people.
 शिम्बिक m. = prec.; f. शिम्बा litter, palanquin, the weapon of Kubera.
 शिम्बिर n. royal camp or tent.
 शिम्भ्र a. wanton, lustful.
 शिम्भ्र, शिम्भ्रति = शिम्भ्र.
 शिम्भ्र m. distributor of the sacrificial meat.
 शिम्भ्री f. endeavour, effort.
 शिम्भ्रीवन् a. effective, pervading, strong.
 शिम्भ्र m. legume, pod; शिम्भ्र m. small pod.
 शिम्बि f. = शिम्भ्र.
 शिम्भ्रु or शिम्भ्रु m. pl. N. of a people.
 शिम्भ्र (-) crushing, afflicting.
 शिम्भ्रः कपाल n. (head-)scull, p. शिम्भ्रिन्.
 शिम्भ्रः कम्प m. shaking of the head; a. शिम्भ्रिन्.
 शिम्भ्रः कर्ण n. sgl. head and ear.
 शिम्भ्रः पट्ट m. head-band.
 शिम्भ्रः श्लेष्म m., शिम्भ्र n. cutting of a head.
 शिम्भ्रः शूल n. violent head-ache.
 शिम्भ्रः शेष a. having only the head left; m. E. of Rāhu.
 शिम्भ्रस n. head. top, point, summit, fore-part, front; युद्धस्य an. — Instr. w. कृ, धृ, etc. bear on the head i.e. esteem highly, honour, respect.
 शिम्भ्रसिज & शिम्भ्र m. the hair of the head (lit. head-growing).
 शिम्भ्रस्क (adj. —) = शिम्भ्रस.
 शिम्भ्रस्य adv. from or at the head.
 शिम्भ्रस्र n. helmet (head-protector).
 शिम्भ्रस्त्राय n. the same.
 शिम्भ्रः स्नात a. who has bathed his head.
 शिम्भ्रीष m. N. of a tree, n. its blossom.
 शिम्भ्रीषीव n. sgl. head and neck.
 शिम्भ्रीघात m. blow on the head.
 शिम्भ्रीज n. pl. the hair of the head.
 शिम्भ्रीदामन् n. head-band.
 शिम्भ्रीदुःख n. head-ache.
 शिम्भ्रीधर m., शिम्भ्री f. the neck (head-bearer).
 शिम्भ्रीधरणीय & शिम्भ्रीधर्य a. to be borne on the head i.e. to be honoured or respected.

शिम्भ्रीधनन n. shaking of the head.
 शिम्भ्रीभोग m. head-end, top.
 शिम्भ्रीभिताप m. head-ache.
 शिम्भ्रीभूषण n. ornament for the head.
 शिम्भ्रीमणि m. crest-jewel; the crown, i.e. the first or chief of (gen or —).
 शिम्भ्रीमुख n. sgl. head and face.
 शिम्भ्रीरत्न n. crest-gem, ornament for the head.
 शिम्भ्रीरज्जु & शिम्भ्रीरजा f. head-ache.
 शिम्भ्रीरज्जु m. hear or horn (head-born).
 शिम्भ्रीवेदना f. head-ache.
 शिम्भ्रीहृत्कमल n. du. the lotus of the head and heart (poet).
 शिम्भ्री m. an ear of corn left on the field & the gleaning of it.
 शिम्भ्रीवृत्ति a. who lives by gleaning.
 शिम्भ्री f. stone, rock.
 शिम्भ्रीगृह n. a house made of stone or in a rock.
 शिम्भ्रीचय m. heap of stones, mountain.
 शिम्भ्रीतल n. a flat stone (or grind-stone*).
 शिम्भ्रीपट्ट & शिम्भ्री m. a slab or seat of stone.
 शिम्भ्रीमय, f. ई made of stone, stony.
 शिम्भ्रीवर्षिन् a. raining stones.
 शिम्भ्रीवेरमन् n. cave in a rock, rocky recess.
 शिम्भ्रीस्तम्भ m. a stony pillar.
 शिम्भ्रीन् m. N. of a serpent-demon.
 शिम्भ्री भू become stone or as hard as stone.
 शिम्भ्रीघ्न n. a mushroom.
 शिम्भ्रीपद = शिम्भ्रीपद.
 शिम्भ्रीमुख m. arrow, bee; N. of hare.
 शिम्भ्रीचय m. = शिम्भ्रीचय.
 शिम्भ्रीञ्च m., शिम्भ्री n. gleaning; m. du. & n. sgl. gleaning and gathering grains.
 1 शिम्भ्रीञ्चवृत्ति f. subsistence by gleaning.
 2 शिम्भ्रीञ्चवृत्ति a. = seq.
 शिम्भ्रीञ्चिन् a. who lives by gleaning.
 1 शिम्भ्रीय a. many-coloured, variegated.
 2 शिम्भ्रीय n. variegation, decoration, ornament. art, craft; f. शिम्भ्री = seq.
 शिम्भ्रीकारिका & शिम्भ्रीकारिका f. a female artist.
 शिम्भ्रीवन् m. artist.
 शिम्भ्रीदारिका f. female artist.*
 शिम्भ्रीयन् a. knowing an art; m. & f. शिम्भ्रीयन् artist, artisan.
 शिम्भ्रीपजीविन् m. = prec. m. (living by an art).